

KWARTALNIK PRAWNY PROBOSZCZA

WYDAWNICTWO GŁOSIMY • NUMER 3 (3) • ISSN 2544-0217 • GRUDZIEŃ 2017

Czy można podjąć się zadania rodzica chrzestnego przez pełnomocnika?

→ str. 3

TEMAT NUMERU

Kim jest świadek chrztu i jaką pełni rolę?

→ str. 7

Jakie są zasady stwierdzenia stanu wolnego nupturientów przed zawarciem małżeństwa?

→ str. 10

Czy jest dopuszczalne powtórne wykorzystanie grobu?

→ str. 17

W jaki sposób proboszcz może wspierać działania związane z ochroną dzieci?

Rozmowa z Ojcem Adamem Żakiem, koordynatorem ds. ochrony dzieci i młodzieży przy Konferencji Episkopatu Polski

→ str. 26

Spis treści

Czy można podjąć się zadania rodzica chrzestnego przez pełnomocnika?	3
<i>ks. prof. Leszek Adamowicz</i>	
Kim jest świadek chrztu i jaką pełni rolę?	7
<i>dr Aleksandra Brzemia-Bonarek</i>	
Jakie są zasady stwierdzenia stanu wolnego nupturientów przed zawarciem małżeństwa?	10
<i>ks. dr hab. Piotr Majer</i>	
Jak rozwiązywać konflikty kompetencyjne pomiędzy parafią a kościołem rektoralnym lub zakonnym położonym na jej terenie?	14
<i>ks. dr hab. Piotr Majer</i>	
Czy jest dopuszczalne powtórne wykorzystanie grobu?	17
<i>Marcin Krzemiński</i>	
Czy prawo kanoniczne jest autonomiczne wobec prawa polskiego?	20
<i>ks. dr hab. Piotr Kroczek</i>	
W jaki sposób proboszcz może wspierać działania związane z ochroną dzieci? Rozmowa z Ojcem Adamem Żakiem, koordynatorem ds. ochrony dzieci i młodzieży przy KEP	26
<i>Anna Konarzewska-Żuczek</i>	
Czy proboszcz ma obowiązek zgłaszania przestępstw na tle seksualnym, gdy będzie miał o takim czynie wiarygodną wiadomość? ...	29
<i>Michał Kelm</i>	
Jakie znaczenie mają zmiany wprowadzone w organizacji nauczania religii w szkołach?	31
<i>dr Adam Balicki</i>	
Jaką odpowiedzialność ponosi proboszcz za skutki wypadku, do którego doszło na terenie parafii, gdzie utrzymanie terenu parafii powierzone zostało firmie zewnętrznej?	33
<i>Jakub Bonowicz</i>	

Czcigodny Księżu Proboszczu,

Z przyjemnością oddajemy do rąk Księdza grudniowy numer *Kwartalnika Prawnego Proboszcza*. Staraliśmy się, aby zawarte w nim artykuły dotyczyły różnych tematów, by były ciekawe i praktyczne. W szczególny sposób zachęcamy do zapoznania się z tematem numeru: *Czy można podjąć się zadania rodzica chrzestnego przez pełnomocnika?* autorstwa ks. prof. Leszka Adamowicza. Autor podkreśla w nim, jak ważną kwestią w czasach tak licznej emigracji jest to zagadnienie.

Zachęcamy do lektury artykułu: *Kim jest świadek chrztu i jaką pełni rolę?* Autorka jasno omawia, w jakich okolicznościach jest to możliwe i kto może być nim być.

Wyjątkowym tekstem w bieżącym numerze jest wywiad przeprowadzony z Ojcem Adamem Żakiem, Koordynatorem ds. dzieci i młodzieży przy Konferencji Episkopatu Polski. W wywiadzie poruszony został bardzo dzisiaj istotny temat ochrony dzieci przed różnego rodzaju przemocą, w szczególności w kontekście zmiany przepisów prawa karnego, obowiązujących od lipca bieżącego roku.

W numerze kontynuujemy również temat rozpoczęty w numerze wrześniowym dotyczący odpowiedzialności parafii za nieszczęśliwy wypadek na jej terenie. Tym razem poruszona jest kwestia powierzenia dbania o teren parafialny firmie zewnętrznej.

Czcigodny Księżu, zachęcamy do przesyłania do naszej redakcji pytań, bądź propozycji tematów, które miałyby się ukazać na łamach naszego czasopisma.

Mamy nadzieję, że wszystkie artykuły znajdujące się w bieżącym numerze będą pomocne w trudnym zadaniu, jakim jest zarządzanie parafią.

Z poważaniem,

Anna Konarzewska-Żuczek
Redaktor

Wydawca:

Wydawnictwo Głosimy Sp. z o.o.,
ul. Wiązana 6a2, 04-765 Warszawa
tel.: +48 690 050 015
e-mail: redakcja@glosimy.pl
www.glosimy.pl

NIP 952 213 34 08 REGON 360177219 KRS 0000540309

Redakcja:

Opiekun merytoryczny: ks. prof. Piotr Majer
Redakcja: Anna Konarzewska-Żuczek
Grafika i skład: Marzena Rosochacz
Zdjęcia: Fotolia (GKor, Syda Productions)
Nakład: 2000

Zamówienia i prenumerata:

tel. +48 690 050 015; e-mail: redakcja@glosimy.pl

© Copyright by Wydawnictwo Głosimy
Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością,
Warszawa 2017

Uwaga! Wszelkie prawa zastrzeżone. Żadna część publikacji nie może być kopiowana ani rozpowszechniana w jakiegokolwiek postaci bez zgody wydawcy, gdyż stanowi to naruszenie ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. Zakaz nie dotyczy cytowania publikacji z powołaniem się na źródło. Wydawnictwo nie ponosi odpowiedzialności za skutki decyzji podjętych na podstawie artykułów zamieszczonych w publikacji.

Czy można podjąć się zadania rodzica chrzestnego przez pełnomocnika?

Chrzestny (łac. *padrinus*) i chrzestna (łac. *madrina*), zgodnie ze starożytną tradycją Kościoła, są poręczycielami i pomocnikami przyjmującego chrzest na jego drodze życia chrześcijańskiego (Katechizm Kościoła Katolickiego, n. 1255). Są także świadkami udzielonego sakramentu oraz gwarantami rozwijania łaski sakramentalnej w życiu neofity, zarówno dziecka, jak i dorosłego (kan. 872 Kodeksu prawa kanonicznego – dalej KPK i kan. 684 § 2 Kodeksu kanonów Kościołów wschodnich – dalej KKKW). Czy można więc takiego zadania podjąć się będąc nieobecnym podczas udzielania samego sakramentu?

Chrzestni i ich zadania

Drugi Polski Synod Plenarny przypomniał w dokumencie o liturgii (n. 16), że chrzestni „są zobowiązani do stworzenia nowoochrzczonego środowiska wiary i wzrostu na drodze życia chrześcijańskiego” oraz, że „rodzicom chrzestnym należy uświadamiać wagę ich funkcji w życiu chrzczonego dziecka i wspólnoty kościelnej”.

Zgodnie przepisami Kodeksu Prawa Kanonicznego z 1983 r. (kan. 873), przyjmujący chrzest w Kościele łacińskim powinien mieć jednego chrzestnego lub dwoje chrzestnych. Oznacza to, że może to być albo jeden mężczyzna, albo jedna kobieta, albo jednocześnie jeden mężczyzna i jedna kobieta. Prawo katolickich Kościołów wschodnich liczbę chrzestnych traktuje bardziej ogólnie, mówiąc o „przynajmniej jednym chrzestnym” (kan. 681 § 1 KKKW).

Chrzestny, jako obecny przy chrzcie, jest jego świadkiem i w razie potrzeby jego oświadczenie wystarczy do udowodnienia faktu chrztu.

Wymagania stawiane kandydatom na chrzestnych

Wymagania stawiane kandydatom na chrzestnych wynikają z charakteru ich zadania. Skoro mają być osobami odpowiedzialnymi za życie i rozwój wiary u ochrzczonego, sami muszą być dojrzałymi i przykładnymi świadkami wiary. Dlatego Kościół stawia wysokie wymagania kandydatom do tego zadania.

Kandydat do funkcji chrzestnego winien więc:

- 1) być wyznaczony przez przyjmującego chrzest albo przez jego rodziców, albo przez tego, kto ich zastępuje, a gdy tych nie ma, przez proboszcza lub szafarza chrztu i posiada wymagane kwalifikacje oraz intencję pełnienia tego zadania;
- 2) ukończyć szesnaście lat, chyba że biskup diecezjalny określił inny wiek albo proboszcz lub szafarz jest zdania, że słuszna przyczyna dopuszcza wyjątek (w Polsce wiek minimalny określiła Konferencja Biskupów na 15 lat – zob. Instrukcja o chrzcie dzieci z 1975 r., n. 5 – dalej: IChD);

- 3) być katolikiem, bierzmowanym i po przyjęciu sakramentu Najświętszej Eucharystii; może być także dopuszczony jako drugi chrzestny (chrzestna) chrześcijanin należący do Kościoła wschodniego katolickiego, ale zawsze z chrzestnym katolikiem (Nowe Dyrektorium ekumeniczne z 1993 r., n. 98b);
- 4) prowadzić życie zgodne z wiarą i odpowiadające funkcji, jaką ma pełnić;
- 5) być wolnym od jakiejkolwiek kary kanonicznej, zgodnie z prawem wymierzonej lub deklarowanej;
- 6) nie być ojcem lub matką przyjmującego chrzest.

Istnieje różnica w dyscyplinie Kościoła łacińskiego i w dyscyplinie Kościołów wschodnich katolickich w tym zakresie. Prawodawstwo Kościołów wschodnich precyzyjnie wyróżnia warunki wymagane do ważności podjęcia zadania chrzestnego (wymienione

(...)

Kim jest świadek chrztu i jaką pełni rolę?

Zdarza się niekiedy, że rodzice dziecka mającego być ochrzczonym pragną aby chrzestnym był katolik, który nie spełnia wymogów ustanowionych przez prawo dla rodziców chrzestnych w kan. 874 § 1. Najczęściej chodzi o osoby pozostające w nieuregulowanych sytuacjach małżeńskich. Czasem, dla złagodzenia sytuacji w parafii podejmuje się decyzję, aby taka osoba była „świadkiem chrztu”. Praktyka wskazuje, że wspomniane sytuacje mają miejsce, nierzadko argumentowane jest to troską duszpasterską o tych, którzy z racji trwania w obiektywnie ciężkim grzechu nie mogą spełnić warunków, jakie prawo nakłada na chrzestnych. W szczególności wierni przebywający na emigracji w Wielkiej Brytanii czy Irlandii opisują otwartość duszpasterzy do przyjęcia katolików o nieuregulowanej sytuacji małżeńskiej jako świadków chrztu. Jak kodeks prawa kanonicznego reguluje te kwestie?

Kto to jest świadek chrztu?

Praktyka wykorzystywania instytucji świadków chrztu dla katolików nie jest stosowaniem szerokiej interpretacji, lecz próbą obejścia prawa. Dlatego też w niektórych polskich diecezjach wydano dokumenty przypominające o prawidłowej interpretacji tego kanonu, bądź też normami prawa partykularnego zabroniono dopuszczania katolików do pełnienia funkcji świadków chrztu (np. w archidiecezji krakowskiej jest to instrukcja z dnia 9 stycznia 2008 r., Biuletyn Duszpasterski 2/2008, s. 8, p. 8). W wielu jednak ten problem nie został jednoznacznie wyjaśniony.

Instytucja świadka chrztu jest przewidziana dla niekatolików, czyli chrześcijan, którzy nie są w pełnej komunii z Kościołem katolickim.

Zgodnie z kan. 874 § 2 Kodeksu Prawa Kanonicznego, „ochrzczony, należący do niekatolickiej

wspólnoty kościelnej, może być dopuszczony tylko razem z chrzestnym katolikiem i to jedynie jako świadek chrztu”. Kodeks dopuszcza takie osoby do towarzyszenia nowo ochrzczoneму i jego rodzinie w chrzcie – jako wyraz realizacji głębokiej wspólnoty wszystkich chrześcijan w wierze w Trójjedyne Boga i Jezusa Chrystusa, który stał się człowiekiem.

Niekatolik dopuszczony jako świadek chrztu zawsze występuje razem z chrzestnym katolikiem, gdyż tylko ten drugi potrafi w pełni przyjąć na siebie zadania chrzestnego.

Na pytanie, czy katolik żyjący w nieuregulowanej sytuacji małżeńskiej może występować jako świadek chrztu należy co do zasady odpowiedzieć negatywnie. Sprzeciw wobec praktyki wyrażania zgody na obecność katolika jako „świadka chrztu” nie jest jedynie bezrefleksyjną realizacją wymogów litery prawa w myśl

paremii *dura lex sed lex* lub niepotrzebnym rygoryzmem. Należy zastanowić się nad „duchem” prawa, czyli intencją i myślą ustawodawcy kościelnego w stosunku do normy opisanej przez § 2 kan. 874 kodeksu prawa kanonicznego. Kanon ten – nieznanym w prawodawstwie z 1917 r. – jest owocem rozwoju myśli ekumenicznej Kościoła i przykładem pasa transmisyjnego posoborowej eklezjologii przełożonej na język prawa (tak o kodeksie z 1983 r. napisał w konstytucji apostolskiej *Sacrae disciplinae leges* św. Jan Paweł II).

Adresatami normy zezwalającej na instytucję świadków chrztu są ochrzczeni niekatolicy, a nie katolicy, którzy nie posiadają przymiotów wymaganych przez prawo.

(...)

dr Aleksandra Brzemia-Bonarek
UPJP2 w Krakowie,
Sąd Metropolitalny w Krakowie

Jakie są zasady stwierdzenia stanu wolnego nupturientów przed zawarciem małżeństwa?

Jedną z ważniejszych czynności, które musi dokonać proboszcz w toku przygotowania narzeczonych do zawarcia małżeństwa kanonicznego jest weryfikacja stanu wolnego nupturientów, czyli sprawdzenie, że żadne z nich nie jest aktualnie związane węzłem małżeńskim. Niekiedy niesie to ze sobą poważne trudności, zwłaszcza gdy chodzi o małżeństwo zawierane z ochrzczonym niekatolikiem lub osobą nieochrzczoną.

Świadcstwo (metryka) chrztu

W przypadku katolików najpewniejszym dowodem stanu wolnego jest świadectwo chrztu zwane też metryką chrztu. Stanowi ono urzędowy odpis aktu chrztu i jest jednym z dokumentów publicznych, które należy przedstawić w kancelarii parafii, w której odbywa się kanoniczne badanie narzeczonych przed zawarciem małżeństwa.

Metryka chrztu, w przygotowaniu do zawarcia małżeństwa pełni podwójną rolę: potwierdza chrzest przyjęty przez nupturienta oraz status kanoniczny wiernego, a przede wszystkim stanowi dowód stanu wolnego kandydata do małżeństwa.

Oznacza to, że metryka stwierdza, iż nupturient nie jest związany węzłem kanonicznego małżeństwa, nie przyjął święceń ani nie złożył ślubów zakonnych, które to okoliczności stanowią przeszkody uniemożliwiające zawarcie małżeństwa (zob. kan.

1085 § 1, 1087, 1088 Kodeksu Prawa Kanonicznego). Przy czym do tego drugiego celu dokument ów nie może być starszy niż sześć miesięcy przed zgłoszeniem się narzeczonych do duszpasterza (zob. *Instrukcja Konferencji Episkopatu Polski o przygotowaniu do zawarcia małżeństwa w kościele katolickim* z dnia 5 września 1986 r., art. 44 i 96).

Aby metryka chrztu mogła stanowić skuteczne potwierdzenie stanu wolnego narzeczonego, musi zawierać, oprócz danych osobowych i tych dotyczących przyjętego chrztu, aktualne adnotacje, czyli wzmianki w rubryce „uwagi”.

Tam, zgodnie z kan. 535 § 2 KPK, odnotowuje się przyjęcie sakramentu bierzmowania, a także wszystko, co ma związek ze stanem kanonicznym danej osoby, a więc zawarcie przez nią małżeństwa, ewentualne orzeczenie nieważności małżeństwa lub jego rozwiązanie, przyjęcie święceń, złożenie ślubów zakonnych, ewentualną zmianę obrządku. Adnotacje zawarte w akcie chrztu

muszą być zawsze uwidocznione w metryce. Jeśli ktoś nie zawarł małżeństwa i jest stanu wolnego, w metryce winna znaleźć się uwaga potwierdzająca ten stan, np. następującej treści: „nie ma uwag o zawartym małżeństwie”, względnie o prawomocnym stwierdzeniu nieważności lub rozwiązaniu wcześniej zawartego małżeństwa.

Do potwierdzenia stanu wolnego nupturienta nie może być użyte świadectwo chrztu wystawione przed laty.

Przyjęty sześciomiesięczny okres ważności tego dokumentu pozwala na to, by odzwierciedlał on aktualny stan kanoniczny osoby – jeśli ktoś w przeszłości (nawet nieodległej) zawarłby małżeństwo, wzmianka o nim winna znaleźć się w metryce i w konsekwencji osoba ta nie mogłaby

(...)

ks. dr hab. Piotr Majer, prof. UPJPII
wykładowca Uniwersytetu Papieskiego
Jana Pawła II w Krakowie

Jak rozwiązywać konflikty kompetencyjne pomiędzy parafią a kościołem rektoralnym lub zakonnym położonym na jej terenie?

Wierni uczęszczający do kościołów rektoralnych są jednocześnie członkami parafii, rodzi to potrzebę i konieczność koordynacji wszelkiej działalności duszpasterskiej na terenie parafii, za co odpowiada proboszcz. Niekiedy może na tym tle dochodzić do sytuacji konfliktowych, których – co oczywiste – należy unikać.

Pojęcie kościoła parafialnego

Centrum życia parafialnego stanowi kościół parafialny, czyli główna świątynia usytuowana w granicach parafii. Przy kościele parafialnym winien rezydować proboszcz (kan. 533 § 1 Kodeksu Prawa Kanonicznego). W niektórych miejscach oprócz kościoła parafialnego na terenie parafii istnieją jeszcze inne kościoły, którym nie przysługuje tytuł „parafialnych”. Są to kościoły rektoralne (kan. 556 KPK) lub zakonne (kan. 611, 3° KPK) – te ostatnie w praktyce są traktowane analogicznie do kościołów rektoralnych, bowiem odpowiedzialnymi za nie także są rektorzy ustanawiani przez biskupa diecezjalnego, po przedstawieniu kandydata przez przełożonego zakonnego (kan. 557 § 2 KPK). Jednak gdy biskup diecezjalny powierza zakonnikom prowadzenie parafii (kan. 520 § 1 KPK), kościół zakonny staje się jednocześnie kościołem parafialnym.

Formalnie kościołami rektoralnymi nie są tzw. kościoły filialne albo wyjazdowe. Nie są one kościołami parafialnymi, ale należą do parafii i bezpośrednią pieczęć nad nimi sprawuje proboszcz.

Cechą każdego kościoła jest m. in. to, że prawo wstępu do niego mają **wszyscy wierni** (kan. 1214 KPK) – w odróżnieniu od kaplicy, do której wstęp mają tylko niektórzy (kan. 1223 KPK). Sprawowanie świętych czynności w kościołach nieparafialnych ma się dokonywać zgodnie z przepisami prawa (kan. 562 i 611, 3° KPK).

Szczególna pozycja kościoła parafialnego

Parafia – po rodzinie – jest pierwszą i podstawową wspólnotą wiary, modlitwy i sakramentów, odgrywa w życiu katolika rolę szczególną.

Przepisy prawa kanonicznego wiążą nieraz określone czynności prawne z przynależnością parafialną. Do proboszcza parafii, który jest jej pasterzem własnym i reprezentuje w niej biskupa, należy odpowiedzialność za całość duszpasterstwa na jej terenie (kan. 519 i 528–529 KPK). Naczelną zasadą określającą relacje pomiędzy parafią a kościołami rektoralnymi położonymi na jej terenie jest ta, którą wyraża kan. 559 KPK: „W powierzonym sobie kościele rektor może sprawować obrzędy liturgiczne, nawet uroczyste, z zachowaniem

zgodnych z prawem przepisów fundacyjnych i jeżeli – zgodnie z osądem ordynariusza miejsca – nie będzie to w żaden sposób szkodziło posłudze parafialnej”.

Klauzula o nieszkodzeniu posłudze parafialnej wyraża podstawową normę ogólną wskazującą na pierwszeństwo przysługujące kościołowi parafialnemu względem pozostałych świątyń położonych na terenie parafii. Zasada ta powinna przyświecać organizowaniu działalności duszpasterskiej i liturgicznej w kościołach rektoralnych.

Oprócz ogólnej zasady prawo kanoniczne zawiera normy szczegółowe wskazujące na pierwszeństwo parafii i proboszcza w różnych aspektach kościelnej działalności.

(...)

*ks. dr hab. Piotr Majer,
prof. UPJPII
wykładowca Uniwersytetu
Papieskiego Jana Pawła II
w Krakowie*

W JAKI SPOSÓB PROBOSZCZ MOŻE WSPIERAĆ DZIAŁANIA ZWIĄZANE Z OCHRONĄ DZIECI?

Rozmowa z Ojcem Adamem Żakiem, koordynatorem ds. ochrony dzieci i młodzieży przy Konferencji Episkopatu Polski

Księża proboszczowie na ogół wiedzą, gdzie w rodzinach są problemy np. alkoholowe, gdzie dochodzi do przemocy. Powinni z tej wiedzy roztropnie i dyskretnie korzystać, by chronić dzieci. (...)

Zmiany przepisów prawa karnego, obowiązujące od lipca 2017 r. wprowadziły obowiązek powiadamiania organów ścigania o sytuacjach, które mogą wskazywać na zagrożenie dziecka. W naszej rozmowie O. Adam Żak ukazuje szczególnie ważne okoliczności i sytuacje, wobec których nie można przejść obojętnie.

Anna Konarzewska-Żuczek: Proszę Ojca, chciałabym zacząć od następującego pytania, czy zmiany przepisów prawa karnego, a szczególnie art. 240 k.k. mają realny wpływ na codzienną pracę duszpasterską księży proboszczów w parafiach?

Ojciec Adam Żak: Oczywiście mogą mieć. Zależy to od faktów ale mogą mieć duży wpływ na codzienną pracę proboszczów, czy w ogóle duszpasterzy. Dlatego, że duszpasterz jest w kontakcie z ludźmi, z rodzinami, jest w kontakcie z instytucjami wychowawczymi. Ma na swoim terenie grupy młodzieżowe, dziecięce, które są objęte troską duszpasterską, jest też katecheza. To wszystko oczywiście jest polem, na którym duszpasterz może bardzo wiele zaobserwować. Druga rzecz, duszpasterz jest powiernikiem, jest osobą do której przychodzą ludzie, skarżą się, bądź mówią gdzie coś się dzieje, w domu, rodzinie, w sąsiedztwie. I tu potrzebna jest pewna wiedza, nie tylko prawna, ale też wiedza, aby umieć rozpoznać

oznaki przemocy, wykorzystania seksualnego. Nie chodzi o to, że dzieje się to częściej w kościele, niż gdzie indziej ale chodzi o to, co powiedział Jan Paweł II, Kościół, sam oczyszczający się w swoim wnętrzu, staje się pomocny społeczeństwu w jego kryzysach i rzecznikiem praw tych, których prawa są gwałcone, a w tym wypadku dzieci same się nie obronią. Jeśli Kościół sam będzie miejscem oczyszczonym, bezpiecznym, uczącym się również na własnych błędach, wtedy będzie mógł łatwo rozpoznać ryzyko i przyczynić się do bezpieczeństwa dzieci w różnych środowiskach, gdzie się obracają, uczą się tańca, śpiewu, języków, gdzie uprawiają sport.

Nie żeby wszędzie podejrzewać przestępstwa, ale ze względu na fakt, że one nie dzieją się w próżni, tylko w konkretnych środowiskach. Tam gdzie są

(...)

CZEKAMY NA PYTANIA!

Czcigodny Księżu Proboszczu,

pragniemy, aby nasze pismo było przydatnym narzędziem w codziennym zarządzaniu i administrowaniu parafią, w związku z tym zachęcamy do przesyłania na adres redakcji pocztą lub mailem pytań, problemów, które pojawiają się w praktyce zarządzania parafią.

Na wszystkie nadesłane pytania będziemy odpowiadać.

Każde pytanie zostanie przekazane do naszego eksperta, który przygotuje skierowaną do księdza odpowiedź, którą prześlemy Księdzu bezpośrednio. Odpowiedzi w formie artykułów będą również publikowane na łamach Kwartalnika, oczywiście bez podawania informacji mogących pomóc w identyfikacji pytającego.

Naszym pragnieniem jest, aby Kwartalnik Prawny Proboszcza był praktycznym wsparciem w trudnych zagadnieniach prawnych, od których nie jest w stanie uciec żaden proboszcz, nawet małej parafii. Wymiana doświadczeń na naszych łamach będzie cenną pomocą.

Prosimy o przesyłanie pytań do redakcji na adres:

Wydawnictwo Głosimy Sp. z o.o.

ul. Wiązana 6a2

04-765 Warszawa

lub mailem na adres:

redakcja@glosimy.pl

Nasi eksperci czekają na Księdza pytania!

Czcigodny Księżu Proboszczu,

pragniemy zachęcić do prenumeraty *Kwartalnika Prawnego Proboszcza*, czasopisma, w których omawiać będziemy ważne w zarządzaniu i administrowaniu parafią kwestie prawne.

Do współpracy zaprosiliśmy wybitnych specjalistów różnych dziedzin prawa, poczynając od prawa kanonicznego, poprzez cywilne, gospodarcze i inne, których znajomość w różnych sytuacjach okazuje się niezbędna.

Mamy nadzieję, że częstotliwość otrzymywania czasopisma, raz na kwartał, nie będzie dla Księdza zbyt uciążliwa. Jednocześnie pozwoli, w prosty sposób zapoznać się z zagadnieniami prawnymi, które będziemy omawiać.

Zachęcamy do aktywnego uczestniczenia w tworzeniu naszego czasopisma. Prosimy o nadsyłanie pytań i tematów, jakie miałyby zostać poruszone na łamach kwartalnika.

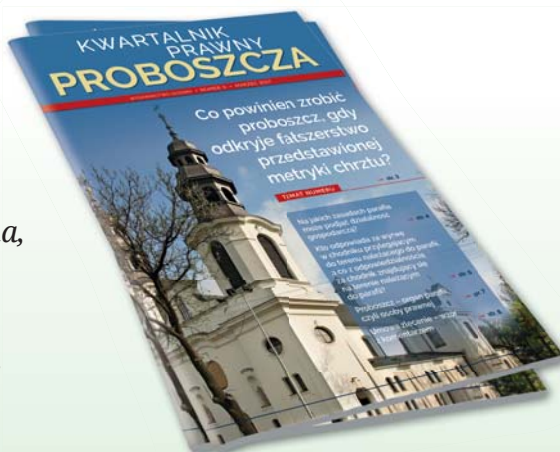
Koszt rocznej prenumeraty „*Kwartalnika Prawnego Proboszcza*” to 128 zł (cena jednego numeru w prenumeracie wynosi 26 zł za 36 stron plus 6 zł koszt wysyłki jednego numeru), prenumerata w tej cenie obejmuje 4 kolejne numery.

Do każdej opłaconej prenumeraty rocznej wyślemy wraz z pierwszym numerem prezent w postaci książki.

Numer, który ma Ksiądz w ręku jest **gratisowy**.

Drugą formą prenumeraty jest prenumerata półroczna, która obejmuje dwa kolejne numery w cenie 70 zł (cena jednego numeru w prenumeracie półrocznej wynosi 29 zł plus 6 zł koszt wysyłki jednego numeru).

Koszty wysyłki pokrywa Wydawnictwo.

ZAPRASZAMY DO SKŁADANIA ZAMÓWIEŃ I OPŁACENIA PRENUMERATY:

telefonicznie:
+48 690 050 015

mailem:
redakcja@glosimy.pl

wpłat prosimy dokonywać przelewem na konto:

PKO BP 12 1020 1026 0000 1302 0247 6687

z dopiskiem: prenumerata *Kwartalnika Prawnego Proboszcza*

KUPON ZAMÓWIENIA

Aby zamówić prenumeratę kwartalnika

KWARTALNIK PRAWNY PROBOSZCZA

wystarczy wypełnić kupon i przestać go na adres:

Wydawnictwo Głosimy Sp. z o.o., ul. Wiązana 6a2, 04-765 Warszawa

Zamówienia można składać telefonicznie: **690 050 015**

lub mailem: **redakcja@glosimy.pl**

TAK! Zamawiam prenumeratę „Kwartalnika Prawnego Proboszcza”

roczną – w cenie **128 zł**

półroczną – w cenie **70 zł**

DANE ZAMAWIAJĄCEGO

Oświadczam, że jestem płatnikiem VAT

NIP:

Nazwa parafii

Imię i nazwisko zamawiającego

Funkcja

Adres

Telefon

E-mail

Wyrażam zgodę na przetwarzanie moich danych osobowych zamieszczonych w formularzu rejestracji, w celach marketingowych zgodnie z Ustawą z dnia 29.08.1997 r. o ochronie danych osobowych Dz.U. Nr 133, poz. 833 przez Wydawnictwo Głosimy Sp. z o.o., z siedzibą przy ul. Wiązanej 6a/2, 04-765 Warszawa. Zostałem poinformowany o prawie dostępu do moich danych osobowych i ich poprawiania, a także o prawie sprzeciwu wobec ich przetwarzania, oraz że podanie danych jest dobrowolne.

.....
pieczęćka i podpis

WARUNKI PRENUMERATY: Prenumerata roczna obejmuje 4 numery, półroczna – 2 numery. Prenumerata jest automatycznie przedłużana na kolejny okres. Wszelkie zmiany dotyczące okresu prenumeraty lub liczby prenumerowanych egzemplarzy, a także rezygnacje z prenumeraty prosimy zgłaszać pisemnie. Rezygnacja powinna być złożona na miesiąc przed końcem bieżącego okresu prenumeraty.

Znam i akceptuję warunki prenumeraty. Należność zapłacę w terminie 14 dni od daty otrzymania faktury przesyłanej wraz z pierwszym numerem.

.....
pieczęćka i podpis